

Balázs György

| 1926–2013

2013. február 5-én, életének 86. évében eltávozott közülünk Balázs György professzor emeritus, „a beton szerelmese”.

Tisztán emlékszem arra a szürke, komor reggelre, amikor a hírt megkaptuk; mintha a ter-

mészet is osztozott volna a család, a barátok, a munkatársak, a tanítványok, a betonos szakma, és a nemzet fájdalmában. Balázs professzor élete és munkássága példa volt mindannyiunk számára, hogyan lehet szerényen, de rendíthetetlenül szolgálni a tudományt, az oktatást és a hazát. Balázs professzor nem csak vallotta, de élete utolsó percéig élte is hitvallását, amelyből saját szavaival is idézek itt, az *Építőanyag – Journal of Silicate Based and Composite Materials* hasábjain a búcsú perceiben.

Balázs professzor mély erkölcsi gyökereit szülőfalujából, Rábaszentandrásról hozta, legfontosabb életelvét: „Jó alkalomnál jobbat ne várj!” édesapjának köszönte. Édesapja és szülőfaluja tanította meg neki az adott szó becsületének tiszteletben tartását, a fizikai munka megbecsülését, az emberek tiszteletét, a töretlen optimizmust és a becsületességre törekvést. Életelveit a köz szolgálatában, oktatóként és kutatóként eltöltött évtizedek munkájával valósította meg. Munkatársai és tanítványai körében közismert volt páratlan teherbírása és munkavégző képessége, illetve a tudományszervező és iskolateremtő tevékenysége. Rajongott a laboratóriumi kutatásért, szeretett fiatalokkal együtt dolgozni, szerénysége és emberszeretete minden kollégájában, „harcostársában” tiszteletet ébresztett. Nekem is megadatott az az öröm, hogy élete utolsó évtizedében közvetlen munkatársa lehettem. Munkásságát harminc szakkönyv és 250-nél több tudományos közlemény fémjelzi. Az építőmérnöki szakma és a beton és vasbeton anyagok széles körű elismertségéért tett erőfeszítései elévülhetetlen érdemei. Igazi szakmai közéleti ember volt. Egyetemén, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen (BME) 18 szakmai, közéleti bizottságnak volt tagja. A Magyar Tudományos Akadémián (MTA) 11 bizottságban tevékenykedett. Szakmai szervezetekben 22 bizottság tagja volt. A Szilikátipari Tudományos Egyesület (SZTE) Beton Szakosztályának alapítója és éveken át elnöke volt. A szakmáért és a hazáért tett erőfeszítéseiért 40-nél több kitüntetést kapott, többek között Budapest Főpolgármesterétől a Budapest Díszpolgára címet, illetve a magyar köztársasági elnöktől a Magyar Köztársaság Érdemrend Kiskeresztjét és a Széchenyi-díjat.

Kedves Tanár Úr!

Fájó hiányodat el kell fogadnunk, saját szavaiddal élve: a nehézségeket megalkuvás nélkül le kell gyűrni. Az utat, amelyet mutattál nekünk követjük abban a megnyugvásban, hogy életpályád, amely oly sokunkat megérintett, utódaid munkája által örökké él.

Nyugodj békében.

Dr. Borosnyói Adorján
főszerkesztő

Balázs György professor emeritus who was “in love with concrete” passed away on 5 February 2013.

I remember clearly to that grey and sombre morning when we received the news; as if the nature itself shared the grief of the family, friends, colleagues, disciples, professionals of concrete and that of the nation. The life and achievements of Professor Balázs was an example for all of us how to serve science, education and the motherland in a humble but unwavering way. Professor Balázs did not only confess but truly lived his creed up to the last minute of his life; from which I quote here in *Építőanyag – Journal of Silicate Based and Composite Materials* at the moments of remembrance.

Professor Balázs developed his deep moral roots in his home village Rábaszentandrás, Hungary and he attributed his most important statement of belief to his father: “Do not wait for a better opportunity than a good one!”. His father and his home village taught him the respect of the given word, the appreciation of the physical work, the respect of other people, the unbroken optimism and the will of being honest. His beliefs were embodied in work for decades in public service as university tutor and researcher. He was well known among his colleagues and students for his enormous work capacity and his unique science-organizing and school-building activities. He was enthusiastic about laboratory research, he liked working together with young people, his modesty and love to people made him very much respected among his colleagues, among his “fellow warriors”. I had the honour as well to become one of his direct colleagues during the last decade of his life. His life achievement is hallmarked by thirty technical books and over 250 scientific papers. His merits are imprescriptible due to his efforts taken for the widespread recognition of the civil engineering profession and the concrete and reinforced concrete materials. He was a real professional public man. At the Budapest University of Technology and Economics (BME) he contributed to 18 committees. At the Hungarian Academy of Sciences (MTA) he was member of 11 committees. In professional organizations he served in more than 22 different positions. He was the founder and chairman for several years of the Concrete Sub-group of the Scientific Society of the Silicate Industry (SZTE). He was acknowledged for his efforts taken for his profession and for his country by more than 40 awards including the Honorary Citizen of Budapest awarded by the Lord Mayor of Budapest as well as the Széchenyi Award and the Knights Cross of Hungary awarded by the President of Hungary.

Dear Professor Balázs,

We should accept your grievous absence, but, in your own words: “Obstacles should be surmounted without any compromise!”. The path that was laid by you before us is followed with the comforting feeling in our hearts that your life achievement that touched so many of us goes on live forever in the work of your successors.

May your soul rest in peace.

Dr. Adorján Borosnyói
Editor-in-Chief